

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΤΑ \$60,466,642 Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ

Πόσο αποτελεσματικό είναι το σύστημα κρατικής επιδότησης των υποψηφίων;

Μέχρι ν' ανακαλύψουμε το καλύτερο, η Δημοκρατία των Ελλήνων είναι ασφαλώς το καλύτερο σύστημα διακυβέρνησης, αλλά δεν είναι το πιο εύκολο, ούτε το πιο φθινό. Οι Αγγλόφωνοι λένε πως όταν πληρώνεις μισθούς με φυσιτικά θα προσλαμβάνεις μαϊμούδες, γι' αυτό οι απολαβές των πολιτικών θα πρέπει να είναι καλές αν θέλουμε να ελκύουμε τους καλύτερους υποψηφίους στα Κοινοβούλια. Όμως το πρόβλημα είναι πως στην Αυστραλία και γενναιόδωρες απολαβές προσφέρουμε στους πολιτικούς και μαϊμούδες προσλαμβάνουμε.

Χρόνια πολλά παρακολουθώ τις συνεδριάσεις του εθνικού Κοινοβουλίου στην Καμπέρα και χωρίς να γενικεύω σας διαβεβαιώ ότι η πλειοψηφία των βουλευτών είναι εκεί για να χειροκροτούν, ή να φωνασκούν, με λίγα λόγια σκέτοι κλακαδόροι. Εξάλλου, είναι γνωστό πως για να χριστεί υποψήφιος ενός κόμματος κάποιος δεν χρειάζεται να είναι ευφυής, βοηθά πολύ να είναι πρώην υπάλληλος σε πολιτικό γραφείο, κομματικός αξιωματούχος, ή συνδικαλιστής, όσον αφορά στο Εργατικό Κόμμα, και τα ίδια περίπου ισχύουν για το Λίμπεραλ Πάρτι εκτός του συνδικαλιστή φυσικά.

Όμως θέμα του άρθρου μου σήμερα δεν είναι ο τρόπος επιλογής των υποψηφίων από τα κόμματα, αλλά η κρατική επιδότηση των κομμάτων και των ανεξαρτήτων υποψηφίων ανάλογα με τον αριθμό των ψήφων τους, εφόσον έχουν εξασφαλίσει τουλάχιστον το 4%. Η επιδότηση στις πρόσφατες εκλογές κόστισε στους φορολογούμενους \$60,466,642, από τα οποία το Λίμπεραλ Πάρτι εισέπραξε \$23.464.128, το Εργατικό

Κόμμα \$22.355.109, οι Πράσινοι \$6.337.258, το National Party \$3.158.301, η Πολίν Χάνσον \$1.623.827 και ο Νικ Ξενοφών \$1.179.992.

Τα δύο κόμματα εξουσίας, Λίμπεραλ και Εργατικοί πήραν τη μερίδα του λέοντος, επειδή κέρδισαν τις περισσότερες ψήφους και την πλειοψηφία βουλευτών και γερουσιαστών, ενώ οι Πράσινοι έχουν εξασφαλίσει 7 γερουσιαστές με έναν ακόμη πιθανό και έναν βουλευτή, η Πολίν Χάνσον έχει εκλεγεί η ίδια με πιθανότητα για ακόμη δύο ομοϊδέατες της και ο Νικ Ξενοφών έχει εκλεγεί ο ίδιος με δύο συνεργάτες του.

Με έναν πρόχειρο υπολογισμό οι Λίμπεραλ αποζημιώθηκαν με \$221.360 για κάθε βουλευτή και γερουσιαστή τους (συνολικά πιθανοί 106), οι Εργατικοί \$232.866 (96 πιθανοί), οι Πράσινοι \$704.140 (9 πιθανοί), η Πολίν Χάνσον \$541.276 (3 πιθανοί) και ο Νικ Ξενοφών (με 3) \$393.330. Βλέπουμε, λοιπόν, μια καραμπινάτη αδικία τού συστήματος, τα μεγάλα κόμματα που κυβερνούν τη χώρα να αποζημιώνονται πολύ λιγότερο από άλλα κόμματα με μόνο 9 ή και 3 βουλευτές και γερουσιαστές. Μάκαρι, όμως να ήταν μόνο αυτή η αδικία, γιατί ο υποψήφιος γερουσιαστής, Ντέριν Χιντς θα εισπράξει επιδότηση \$544.420, ακόμη και αν δεν εκλεγεί, όπως το Christian Democratic Party τού Φρεντ Νάιλ θα εισπράξει \$283.838 χωρίς να εκλεγεί ούτε ένας υποψήφιος του και το Australian Sex Party θα εισπράξει έστω \$6.311!

Αυτά όσον αφορά στα κόμματα που συμμετείχαν στις εκλογές, αλλά το κράτος είναι γενναιόδωρο και στους ανεξάρτητους υποψηφίους στην ομοσπονδιακή Βουλή, όπως ο Τόνι Ουίντσορ που θα

εισπράξει επιδότηση \$72,333 και ο Rob Oakeshott \$70,000 παρόλο που απέτυχαν να εκλεγούν ανάμεσα σε πολλούς άλλους αποτυχημένους.

Οι φορολογούμενοι επιδοτούν κόμματα και άτομα για το κόστος της εκλογικής τους εκστρατείας με στόχο να αποφεύγεται η εξάρτησή τους σε ιδιώτες και επιχειρήσεις που πιθανόν να τους χρηματοδοτήσουν. Όμως, ούτε αυτό ισχύει, αφού κόμματα και άτομα εισπράτουν την κρατική επιδότηση και την οικονομική ενίσχυση από ιδιώτες και επιχειρήσεις. Οι Λίμπεραλ ενισχύονται με δεκάδες εκατομμύρια δολάρια από επιχειρήσεις και ιδιώτες και οι Εργατικοί από τα συνδικάτα και φίλους τους, αν και υπάρχουν αυστηροί νόμοι για να περιοριστεί όσο είναι δυνατόν αυτή η διαπλοκή.

Όπως είπαμε, η Δημοκρατία δεν είναι φθινό πολιτεύμα, ούτε εύκολο να λειτουργήσει αν και στην Αυστραλία δεν πρέπει να έχουμε παράπονα, αλλά το κράτος δεν θα πρέπει να ενθαρρύνει με γενναιόδωρες επιδοτήσεις τον κάθε ένα που το βλέπει... σωτήρας, ή είναι ματαιόδοξος και θέλει πέντε λεπτών δόξας σαν υποψήφιος. Αν σταματήσουμε να επιδοτούμε όλους, αποτέλεσμα θα είναι να βλέπουμε υποψηφίους άτομα με την οικονομική άνεση να ξοδεύσουν μερικές χιλιάδες δολάρια, που ούτε αυτό είναι σωστό, γι' αυτό θα πρέπει να συνεχίσει η επιδότηση κομμάτων και ατόμων με κάποιους όρους για την περίπτωση που δεν θα εκλεγούν. Ένα πλαφόν, ας πούμε, για τις δαπάνες τους που δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τις \$10.000, αντί να αποζημιώνονται ανάλογα με τον αριθμό των ψήφων τους με δεκάδες χιλιάδες δολάρια, όπως ισχύει μέχρι σήμερα.

Οι εκλογές στις ΗΠΑ

Τελικά, οι Ρεπουμπλικάνοι και οι Δημοκράτες στις ΗΠΑ επέλεξαν τους υποψηφίους τους στις προεδρικές εκλογές τον Νοέμβριο και για πρώτη φορά οι αμερικανοί πολίτες θα έχουν διαλέξουν ανάμεσα σε δύο αντιπαθείς, τον αλλοπρόσαλλο Ντόναλντ Τραμπ και την αγαπημένη τού κατεστημένου, Χίλαρι Κλίντον. Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα, όχι μόνο για τους Αμερικανούς, αλλά και για τον υπόλοιπο κόσμο, ειδικά αν εκλεγεί ο Τραμπ και εφαρμόσει τις πολιτικές του, ενώ η Κλίντον θα συνεχίσει τις αποτυχημένες πολιτικές των τραπεζών και τού Πεντάγωνου, ειδικά όσον αφορά τη Μέση Ανατολή, όπου είναι γνωστή η αφοσίωσή της στα συμφέροντα τού Ισραήλ.

Το πρόβλημα με το αμερικανικό σύστημα είναι πως η ψήφος δεν είναι υποχρεωτική και κάτω από κανονικές συνθήκες ψηφίζει περίπου το 50% των πολιτών, άρα ο πρόεδρος εκλέγεται από το 25% περίπου των ψηφοφόρων. Φέτος η συμμετοχή θα είναι πιθανότα-

τα μικρότερη γιατί δεν θα ψηφίσουν οι Ρεπουμπλικάνοι που αντιπαθούν τον Τραμπ και οι Δημοκράτες που ήθελαν υποψήφιο τους τον δημοφιλέστατο Μπέρνι Σάντερς.

Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν πως ο Τραμπ θα είναι άλλος άνθρωπος όταν θα αναλάβει το τιμόνι της εξουσίας και θα κάνει την έκπληξη σαν ένας ικανότατος πρόεδρος, όπως συνέβη με τον πρόεδρο Ρίγκαν. Αλλά επιτέμετέ μου να έχω τις αμφιβολίες μου, γιατί πιστεύω πως ήταν μεγάλη απώλεια για την ανθρωπότητα η εξόντωση τού Μπέρνι Σάντερς από το ίδιο του το κόμμα.

Πού βαδίζουμε;

Δεν είναι φιλοσοφικό το ερώτημά μου σήμερα, αλλά το συμπέρασμα από τα σκάνδαλα στη Βόρεια Επικράτεια, το Γκουαντανάμο της Αυστραλίας, με τον βασανισμό νεαρών Αυτοχθόνων, τις τραγωδίες σε νοσοκομείο τού Σίδνεϊ και την έξαρση στην εγκληματικότητα. Αποψη μου είναι πως οι πολιτικοί μας

έχουν αφοσιωθεί στα οικονομικά και πέφτουν από τα σύννεφα όταν προκύψουν κοινωνικά προβλήματα που συγκλονίζουν την κοινή γνώμη.

Η εθνική οικονομία είναι κορυφαίο πρόβλημα που απαιτεί μεγάλη προσοχή, όπως είναι η κατασκευή δρόμων και αεροδρομίων, αλλά δεν πρέπει να αγνοούνται ή να υποβαθμίζονται οι υπηρεσίες που καθορίζουν τη στάθμη της κοινωνικής και πολιτιστικής ευθύνης γι' αυτούς που τις ελέγχουν.

Καλά τα χρήματα και απαραίτητα για την λειτουργία τού κράτους, όμως είναι ακατανόητο να βασανίζονται από τους δεσμοφύλακες τους νεαροί σε κέντρα κράτησης, ή να πεθαίνουν εξ αμελείας βρέφη στα νοσοκομεία και οι αρμόδιοι να μην έχουν γνώση. Όπως δεν είχαν γνώση για την σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από αυτούς που υποτίθεται έπρεπε να τα προστατεύουν.

Η Αυστραλία μπορεί να είναι μια από τις πλουσιότερες χώρες στον κόσμο, όμως σήμερα είναι πολύ φτωχή εφόσον δεν μπορεί να προστατέψει τα παι-

διά της όχι μόνο από τους βάρβαρους και ανήθικους, αλλά και από τους πολιτικούς που αδιαφορούν για τη νέα γενιά, η οποία βλέπει σαν όραμα πια αυτά που εμείς θεωρούσαμε δεδομένα. Τη απόκτηση ενός σπιτιού ή μιας επιχείρησης, το σαραντάωρο, την πενταήμερη εργασία χωρίς το Σαββατοκύριακο, τις αυξημένες πληρωμές για υπερωρίες, τις ετήσιες διακοπές, τη δωρεάν παιδεία από το Δημοτικό μέχρι και το Πανεπιστήμιο.

Οι προσοντούχοι και μορφωμένοι νέοι μας πληρώνονται καλούς μισθούς, αλλά ούτε οι ίδιοι δεν ξέρουν τί τους επιφυλάσσει το μέλλον, πόσο μάλλον οι πολιτικοί...

Καλό!

- Πήγε διακοπές με το γιοτ.
- Και η γυναίκα 'τ; Η κόρη 'τ;

Ακόμη ένα:

- Μαμά ήπια το νερό...
- Μπράβο παιδί μου, να πίνεις νερό, κάνει καλό...
- Μαμά ήπια και το ενοίκιο!